

Seviye Geliştiren Hikayeler 3

“Hz. İbrahim’in Hayatı”

A1 → A2 → B1 → B2

YouTube

İçindekiler

BÖLÜM 1: A1 SEVİYESİ	4
Hz. İbrahim'in Hayatı (Üçüncü Şahıs Anlatımı)	4
Hikayede Geçen Kelimeler ve Anlamları	10
Hikayede Geçen Harfi Cerler	11
Hikayede Geçen Fiiller ve Anlamları	13
Hikayedeki Fiillerin Mâzî ve Muzâri Çekim Tabloları	14
Hikayede Geçen Gramer Yapıları ve Kuralları	24
İsim cümlesi	24
Fiil cümlesi	24
Mâzî fiil	24
Muzâri fiil	24
Emir fiili	24
Fiilde şahıs çekimi	24
Mâzî fiilde müenneslik	24
Çoğul fiil çekimi	24
Fiilden sonra gelen açık çoğul fâil	24
فَاعِل ve isim cümlesi	24
فَاعِل + muzâri	24
Fâil: işi yapan	25
Gizli fâil zamiri	25
Mef'ûlün bih: nesne	25
Belirlilik: ال	25
Belirsizlik ve tenvin	25
İsimlerde i'rab	25
Sıfat tamlaması	25
Müzekker ve müennes isimler	25
İnsan dışı çoğulların uyumu	25
Kırık çoğul	25
Müennes kurallı çoğul	25
Müzekker kurallı çoğul	25
İsim tamlaması: izafet	25
Bitişik zamirle isim tamlaması	25
أَبْ kelimesinin özel çekimi	26
Ayrı şahıs zamirleri	26

Fiile bitişen nesne zamirleri	26
Harf-i cerler	26
Harf-i cer + bitişik zamir.....	26
Fiilin harf-i cerle kullanılması	26
Zaman zarfları.....	26
Yer ve birliktelik bildiren zarflar.....	26
لَا ile muzâri fiili olumsuz yapma	26
لَا ile yokluk bildirme	26
إِلَّا ile istisna ve sınırlandırma	26
هَلْ ile soru.....	26
مِنْ ile soru	26
لِمَاذَا ile soru	26
يَا ile seslenme: nidâ	27
İşaret isimleri	27
وَ ile bağlama.....	27
ثُمَّ ile sıralama	27
لَكِنَّ ile karşıtlık.....	27
İsm-i fâil	27
Hâl	27
Fiilin derecesini bildiren كَثِيرًا.....	27
كُلِّ ve بَعْض ile kapsam bildirme	27
Gayr-i munsarif isimler	27
Bedel / atf-ı beyân ile açıklama	27
Mezîd fiil kalıpları	27
Mu'tell fiiller	27
المهموز: hemzeli fiiller	27
Alıştırmalar Hz. İbrahim'in Hayatı – A1	28
Cevap Anahtarı	32

BÖLÜM 1: A1 SEVİYESİ

Hiz. İbrahim'in Hayatı (Üçüncü Şahıs Anlatımı)

قِصَّةُ النَّبِيِّ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

كَانَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيًّا. كَانَ رَجُلًا طَيِّبًا. عَاشَ فِي الْعِرَاقِ مَعَ أَبِيهِ وَقَوْمِهِ
كَانَ قَوْمُهُ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ. وَكَانَ أَبُوهُ يَصْنَعُ الْأَصْنَامَ. وَضَعَ النَّاسُ الْأَصْنَامَ فِي مَكَانٍ
كَبِيرٍ. وَكَانُوا يَعْبُدُونَهَا.

كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ. قَالَ: "الْأَصْنَامُ حِجَارَةٌ. هِيَ لَا تَسْمَعُ. هِيَ لَا تَرَى. هِيَ
لَا تَتَكَلَّمُ. هِيَ لَا تُسَاعِدُ النَّاسَ."

فِي اللَّيْلِ، نَظَرَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى السَّمَاءِ. رَأَى كَوْكَبًا. بَعْدَ وَقْتٍ، غَابَ الْكَوْكَبُ.

ثُمَّ رَأَى الْقَمَرَ. بَعْدَ وَقْتٍ، غَابَ الْقَمَرُ أَيْضًا.

فِي الصَّبَاحِ، رَأَى إِبْرَاهِيمُ الشَّمْسَ. كَانَتِ الشَّمْسُ كَبِيرَةً. فِي الْمَسَاءِ، غَابَتِ الشَّمْسُ.

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: "اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ. خَلَقَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ. خَلَقَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ. اللَّهُ وَاحِدٌ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ."

ذَهَبَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى أَبِيهِ. قَالَ لَهُ: "يَا أَبِي، الْأَصْنَامُ لَا تَسْمَعُ وَلَا تَرَى. اللَّهُ خَلَقَنَا. اعْبُدِ اللَّهَ وَحْدَهُ." قَالَ أَبُوهُ: "لَا!.."

كَانَ إِبْرَاهِيمُ طَيِّبًا مَعَ أَبِيهِ. تَكَلَّمَ مَعَهُ بِأَدَبٍ. ثُمَّ ذَهَبَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى قَوْمِهِ. قَالَ لَهُمْ: "اللَّهُ خَلَقَنَا. اعْبُدُوا اللَّهَ وَحْدَهُ. الْأَصْنَامُ لَا تُسَاعِدُكُمْ."

لَكِنَّ قَوْمَهُ قَالُوا: "لَا! نَحْنُ نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ."

فِي يَوْمٍ، خَرَجَ النَّاسُ مِنَ الْمَدِينَةِ. ذَهَبَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى مَكَانِ الْأَصْنَامِ. رَأَى طَعَامًا أَمَامَهَا. قَالَ: "لِمَاذَا لَا تَأْكُلُونَ؟ لِمَاذَا لَا تَتَكَلَّمُونَ؟" كَانَتِ الْأَصْنَامُ صَامِتَةً

أَخَذَ إِبْرَاهِيمُ أَدَاةً. كَسَرَ الْأَصْنَامَ الصَّغِيرَةَ. وَتَرَكَ الصَّنَمَ الْكَبِيرَ. عَادَ النَّاسُ إِلَى الْمَدِينَةِ. رَأَوْا الْأَصْنَامَ. غَضِبُوا كَثِيرًا. قَالُوا: "مَنْ كَسَرَ الْأَصْنَامَ؟"

قَالَ بَعْضُ النَّاسِ: "كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَتَكَلَّمُ عَنِ الْأَصْنَامِ." جَاءَ إِبْرَاهِيمُ. سَأَلَهُ النَّاسُ: "هَلْ أَنْتَ كَسَرْتَ الْأَصْنَامَ؟"

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: "اسْأَلُوا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ.."

قَالُوا: "هُوَ لَا يَتَكَلَّمُ.."

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: "لِمَذَا تَعْبُدُونَهُ؟"

غَضِبَ النَّاسُ. جَمَعُوا الْحَطَبَ. ثُمَّ أَشْعَلُوا نَارًا كَبِيرَةً. وَضَعُوا إِبْرَاهِيمَ فِي النَّارِ.

حَفِظَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ. كَانَ إِبْرَاهِيمُ بِخَيْرٍ فِي النَّارِ. ثُمَّ خَرَجَ مِنَ النَّارِ سَالِمًا.

بَعْدَ ذَلِكَ، تَرَكَ إِبْرَاهِيمُ قَوْمَهُ. ذَهَبَ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ. ذَهَبَتْ مَعَهُ زَوْجَتُهُ سَارَةُ. وَذَهَبَ مَعَهُ لُوطٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْضًا.

بَعْدَ سَنَوَاتٍ، أَعْطَى اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ ابْنًا. اسْمُهُ إِسْمَاعِيلُ. فَرِحَ إِبْرَاهِيمُ كَثِيرًا.

ذَهَبَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى مَكَّةَ مَعَ هَاجَرَ وَإِسْمَاعِيلَ. كَانَ إِسْمَاعِيلُ طِفْلًا صَغِيرًا.

كَانَتْ مَكَّةُ فِي الصَّحْرَاءِ. لَا مَاءَ فِيهَا وَلَا شَجَرَ.

تَرَكَ إِبْرَاهِيمُ طَعَامًا وَمَاءً مَعَ هَاجَرَ. ثُمَّ دَعَا اللَّهَ هَا هَا وَلِإِسْمَاعِيلَ. بَعْدَ ذَلِكَ، عَادَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى بَلَدِهِ.

بَعْدَ وَقْتٍ، انْتَهَى الْمَاءُ. بَحَثَتْ هَاجَرُ عَنِ الْمَاءِ. ذَهَبَتْ إِلَى الصَّفَا. ثُمَّ ذَهَبَتْ إِلَى الْمَرْوَةِ.

سَاعَدَ اللَّهُ هَاجَرَ وَإِسْمَاعِيلَ. خَرَجَ مَاءٌ مِنَ الْأَرْضِ. هَذَا مَاءُ زَمْزَمَ.

شَرِبَتْ هَاجَرُ مِنَ الْمَاءِ. وَشَرِبَ إِسْمَاعِيلُ أَيْضًا.

كَبُرَ إِسْمَاعِيلُ. عَادَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى مَكَّةَ. بَنَى الْكَعْبَةَ مَعَ إِسْمَاعِيلَ.

حَمَلَ إِبْرَاهِيمُ الْحِجَارَةَ. وَحَمَلَ إِسْمَاعِيلُ الْحِجَارَةَ أَيْضًا. دَعَا إِبْرَاهِيمُ اللَّهَ مَعَ ابْنِهِ: "رَبَّنَا، تَقَبَّلْ مِنَّا.."

فِي لَيْلَةٍ، رَأَى إِبْرَاهِيمُ حُلُمًا. فِي الْحُلُمِ، رَأَى أَمْرًا مِنَ اللَّهِ عَنْ ابْنِهِ.

تَكَلَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَعَ إِسْمَاعِيلَ عَنِ الْحُلُمِ. قَالَ إِسْمَاعِيلُ: "يَا أَبِي، افْعَلْ أَمْرَ اللَّهِ.."

كَانَ إِبْرَاهِيمُ يُطِيعُ اللَّهَ. وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ يُطِيعُ اللَّهَ أَيْضًا.

كَانَ إِبْرَاهِيمُ صَابِرًا. وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا أَيْضًا. ثُمَّ أَرْسَلَ اللَّهُ كَبْشًا. وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ بِخَيْرٍ.

كَانَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيًّا صَادِقًا وَطَيِّبًا وَصَابِرًا. كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ. وَكَانَ يَقُولُ لِلنَّاسِ: "اعْبُدُوا اللَّهَ وَحْدَهُ. كُونُوا صَابِرِينَ. وَأَطِيعُوا اللَّهَ.."

Hız. İbrahim'in Hayatı

İbrahim aleyhisselam bir peygamberdi. İyi kalpli bir insandı. Irak'ta babası ve kavmiyle birlikte yaşadı.

Onun kavmi putlara tapıyordu. Babası da put yapıyordu. İnsanlar putları büyük bir yere koymuşlardı. Onlara tapıyorlardı.

İbrahim yalnız Allah'a ibadet ediyordu. Şöyle dedi:

"Putlar taştır. Onlar duymaz. Görmez. Konuşmaz. İnsanlara yardım etmez."

Gece, İbrahim gökyüzüne baktı. Bir yıldız gördü. Bir süre sonra yıldız gözden kayboldu.

Sonra ayı gördü. Bir süre sonra ay da gözden kayboldu.

Sabah, İbrahim güneşi gördü. Güneş büyüktü. Akşam güneş battı.

İbrahim şöyle dedi:

“Allah her şeyi yarattı. Gökyüzünü ve yeryüzünü yarattı. Güneşi, ayı ve yıldızları yarattı. Allah birdir. Allah’tan başka ilah yoktur.”

İbrahim babasının yanına gitti. Ona şöyle dedi:

“Babacığım, putlar duymaz ve görmez. Allah bizi yarattı. Yalnız Allah’a ibadet et.”

Babası:

“Hayır!” dedi.

İbrahim babasına iyi davranıyordu. Onunla nazikçe konuştu. Sonra kavminin yanına gitti. Onlara şöyle dedi:

“Allah bizi yarattı. Yalnız Allah’a ibadet edin. Putlar size yardım etmez.”

Fakat kavmi şöyle dedi:

“Hayır! Biz putlara tapıyoruz.”

Bir gün insanlar şehirden çıktı. İbrahim putların bulunduğu yere gitti. Önlerinde yiyecek gördü. Şöyle dedi:

“Neden yemiyorsunuz? Neden konuşmuyorsunuz?”

Putlar sessizdi.

İbrahim bir alet aldı. Küçük putları kırdı. Büyük putu bıraktı. İnsanlar şehre döndü. Putları gördüler. Çok kızdılar. Şöyle dediler:

“Putları kim kırdı?”

Bazı insanlar:

“İbrahim putlar hakkında konuşuyordu.” dediler.

İbrahim geldi. İnsanlar ona sordular:

“Putları sen mi kırdın?”

İbrahim:

“Büyük puta sorun!” dedi.

Onlar:

“O konuşmaz!” dediler.

İbrahim:

“Ona neden tapıyorsunuz?” dedi.

İnsanlar kızdı. Odun topladılar. Sonra büyük bir ateş yaktılar. İbrahim’i ateşin içine koydular.

Allah İbrahim'i korudu. İbrahim ateşin içinde iyiydi. Sonra ateşten sağ salim çıktı.

Bundan sonra İbrahim kavmini terk etti. Başka bir ülkeye gitti. Eşi Sâre onunla birlikte gitti. Lût aleyhisselam da onunla birlikte gitti.

Yıllar sonra Allah İbrahim'e bir oğul verdi. Adı İsmail'di. İbrahim çok sevindi.

İbrahim, Hacer ve İsmail ile birlikte Mekke'ye gitti. İsmail küçük bir çocuktu.

Mekke çöldeydi. Orada su ve ağaç yoktu.

İbrahim, Hacer'in yanına yiyecek ve su bıraktı. Sonra Hacer ve İsmail için Allah'a dua etti. Bundan sonra İbrahim kendi ülkesine döndü.

Bir süre sonra su bitti. Hacer su aradı. Safâ'ya gitti. Sonra Merve'ye gitti.

Allah Hacer'e ve İsmail'e yardım etti. Yerden su çıktı. Bu, Zemzem suyuydu.

Hacer sudan içti. İsmail de içti.

İsmail büyüdü. İbrahim Mekke'ye döndü. İsmail ile birlikte Kâbe'yi inşa etti.

İbrahim taşları taşıdı. İsmail de taşları taşıdı. İbrahim, oğluyla birlikte Allah'a dua etti:

"Rabbimiz, bizden kabul et."

Bir gece İbrahim bir rüya gördü. Rüyasında oğluyla ilgili Allah'tan bir emir gördü.

İbrahim, İsmail ile rüya hakkında konuştu. İsmail şöyle dedi:

"Babacığım, Allah'ın emrini yerine getir."

İbrahim Allah'a itaat ediyordu. İsmail de Allah'a itaat ediyordu.

İbrahim sabırlıydı. İsmail de sabırlıydı. Sonra Allah bir koç gönderdi. İsmail sağ salimdi.

İbrahim aleyhisselam doğru sözlü, iyi kalpli ve sabırlı bir peygamberdi. Yalnız Allah'a ibadet ediyordu. İnsanlara şöyle diyordu:

"Yalnız Allah'a ibadet edin. Sabırlı olun. Allah'a itaat edin."

Hikayede Geçen Kelimeler ve Anlamları

Kelime	Anlamı	Açıklama
قِصَّةٌ	Hikâye	İsim; müennes, tekil.
نَبِيٌّ	Peygamber	İsim; müzekker, tekil.
إِبْرَاهِيمُ	İbrahim	Özel isim.
السَّلَامُ	Selam, esenlik	İsim.
رَجُلٌ	Adam, erkek	İsim; müzekker, tekil.
طَيِّبٌ / طَيِّبَةٌ	İyi, iyi kalpli	Sıfat.
الْعِرَاقُ	Irak	Ülke adı; özel isim.
أَبٌ	Baba	İsim; müzekker, tekil.
قَوْمٌ	Kavim, topluluk	Topluluk ismi.
صَنَمٌ / أَصْنَامٌ	Put / putlar	İsim.
النَّاسُ	İnsanlar, halk	Çoğul anlamlı isim.
مَكَانٌ	Yer, mekân	İsim; müzekker, tekil.
كَبِيرٌ / كَبِيرَةٌ	Büyük	Sıfat; müzekker ve müennes biçimleri.
وَحْدَهُ	Yalnız O'na; tek başına	Hâl anlamı taşır.
حَجَرٌ / حِجَارَةٌ	Taş / taşlar	İsim.
اللَّيْلُ	Gece	Zaman bildiren isim.
السَّمَاءُ	Gökyüzü	İsim; müennes.
كَوْكَبٌ	Gök cismi, yıldız	İsim; müzekker, tekil.
وَقْتُ	Zaman, süre	İsim; müzekker, tekil.
الْقَمَرُ	Ay	İsim; müzekker.
الصَّبَاحُ	Sabah	Zaman bildiren isim.
الشَّمْسُ	Güneş	İsim; dil bilgisi bakımından müennes.
الْمَسَاءُ	Akşam	Zaman bildiren isim.
كُلٌّ	Her, bütün	Kapsam bildiren isim.
شَيْءٌ	Şey	İsim; müzekker, tekil.
الْأَرْضُ	Yer, yeryüzü, toprak	İsim; müennes.
نَجْمٌ / نُجُومٌ	Yıldız / yıldızlar	İsim.
وَاحِدٌ	Bir, tek	Sayı ismi; metinde Allah'ın tek olduğunu bildirir.
أَدَبٌ	Edep, nezaket	İsim.
يَوْمٌ	Gün	Zaman bildiren isim.
الْمَدِينَةُ	Şehir	İsim; müennes, tekil.
طَعَامٌ	Yemek, yiyecek	İsim; müzekker.
صَامِتٌ / صَامِتَةٌ	Sessiz, konuşmayan	İsm-i fâil.
أَدَاةٌ	Alet, araç	İsim; müennes, tekil.
صَغِيرٌ / صَغِيرَةٌ	Küçük	Sıfat; müzekker ve müennes biçimleri.
كَثِيرًا	Çok	İsim; müzekker ve müennes biçimleri.
بَعْضٌ	Bazı, bir kısmı	İsim.
الْخَطْبُ	Odun	Topluluk anlamı taşıyan isim; yakılacak odun.
نَارٌ	Ateş	İsim; müennes.
حَيْرٌ	İyilik, iyi durum	İsim.
سَالِمٌ	Sağ salim, zarar görmemiş	İsm-i fâil.
بَلَدٌ	Ülke, memleket	İsim; müzekker, tekil.
آخَرٌ	Başka, diğer	Sıfat.

Kelime	Anlamı	Açıklama
زَوْجَةٌ	Eş, kadın eş	İsim; müennes, tekil.
سَارَةُ	Sâre	Kişi adı; özel isim.
لُوطٌ	Lût	Kişi adı; özel isim.
سَنَةٌ / سَنَوَاتٌ	Yıl / yıllar	İsim.
ابْنٌ	Oğul	İsim.
اسْمٌ	İsim, ad	İsim.
إِسْمَاعِيلُ	İsmail	Kişi adı; özel isim.
مَكَّةُ	Mekke	Şehir adı; özel isim.
هَاجِرٌ	Hacer	Kişi adı; özel isim.
طِفْلٌ	Çocuk	İsim; müzekker, tekil.
الصَّخْرَاءُ	Çöl	İsim; müennes.
مَاءٌ	Su	İsim; müzekker.
شَجَرٌ	Ağaç, ağaçlar	Cins/topluluk ismi.
الصَّفَا	Safâ	Yer adı; özel isim.
الْمَرْوَةُ	Merve	Yer adı; özel isim.
زَمْزَمٌ	Zemzem	Su kaynağının adı; özel isim.
الْكَعْبَةُ	Kâbe	Yapı adı; özel isim.
لَيْلَةٌ	Bir gece	İsim.
حُلْمٌ	Rüya	İsim; müzekker, tekil.
أَمْرٌ	Emir, buyruk	İsim.
صَابِرٌ / صَابِرِينَ	Sabırlı / sabırlılar	İsm-i fâil.
كَبِشٌ	Koç	İsim.
صَادِقٌ	Doğru sözlü, dürüst	İsm-i fâil.

Hikayede Geçen Harfi Cerler

Kelime	Anlamı	Açıklama
ال	Türkçede ayrı bir karşılığı yoktur; ismi belirli yapar	Belirlilik takısı. صَنْمٌ: bir put; الصَّنَمُ: belirli/bilinen put.
وَ	Ve	Bağlama harfi; kelimeye bitişik yazılır.
فِي	İçinde, ...-de/...-da	Harf-i cer. فِي الْعِرَاقِ: Irak'ta.
مَعَ	İle, beraber	Birliktelik bildiren zarf; ardından gelen isimle tamlama kurar. مَعَ أَبِيهِ: babasıyla.
إِلَى	...-e/...-a, ...-e doğru	Harf-i cer; yönelme bildirir.
مِنْ	...-den/...-dan	Harf-i cer; çıkış, kaynak veya ayrılma bildirir. مِنْ بَيْتِي, ardından gelen kelimeyle bağlantılı okuyuşta kullanılır.
عَنْ	Hakkında; ...-i/...-ı	Harf-i cer. تَكَلَّمَ عَنْ: hakkında konuştu; بَحَثَ عَنْ: aradı.
بِ	İle; ...-de/...-da	Harf-i cer; kelimeye bitişir. بِأَدَبٍ: edeple; بِخَيْرٍ: iyi durumda.
لِ	İçin; ...-e/...-a	Harf-i cer; kelimeye bitişir. لِلنَّاسِ: insanlara; لِإِسْمَاعِيلَ: İsmail için.

Kelime	Anlamı	Açıklama
عَلَى	Üzerine, üzerinde	Harf-i cer. Metindeki عَلَيْهِ السَّلَامُ ifadesinde “ona selam olsun” anlamına katkı sağlar.
ثُمَّ	Sonra, ardından	Sıralama bildiren bağlama harfi.
بَعْدَ	Sonra	Zaman zarfı. بَعْدَ وَقْتُ: bir süre sonra.
أَمَامَ	Önünde	Yer zarfı. أَمَامَهَا: onların önünde.
أَيْضًا	Ayrıca, de/da	Ekleme anlamı veren yardımcı ifade; mansup kullanılır.
لَا	Hayır; ...-mez/...-maz; yok	Olumsuzluk edatı. Kullanımına göre cevap, fiil olumsuzluğu veya yokluk bildirir.
إِلَّا	Hariç, dışında; ...-den başka	İstisna edatı. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ: Allah’tan başka ilah yoktur.
لَكِنَّ	Fakat, ancak	Karşıtlık bildiren, ismini mansup yapan harf; إِنَّ ve benzerlerindendir.
يَا	Ey	Seslenme harfi. يَا أَبِي: ey babam/babacığım.
لِمَاذَا	Neden, niçin	Soru ifadesi; sebep sorar.
مَنْ	Kim	Soru ismi; kişiyi sorar.
هَلْ	... mı/mi?	Soru harfi; evet/hayır cevabı beklenen sorularda kullanılır.
هُوَ	O	Ayrı şahıs zamiri; 3. tekil müzekker.
هِيَ	O	Ayrı şahıs zamiri; 3. tekil müennes. Metinde cansız varlıkların çoğulu olan الْأَصْنَافُ için kullanılır.
أَنْتَ	Sen	Ayrı şahıs zamiri; 2. tekil müzekker.
نَحْنُ	Biz	Ayrı şahıs zamiri; 1. çoğul.
هَذَا	Bu	İşaret ismi; müzekker, tekil. هَذَا مَاءٌ رَمَزَ: Bu, Zemzem suyudur.
ذَلِكَ	O, şu	İşaret ismi; müzekker, tekil. بَعْدَ ذَلِكَ: bundan/ondan sonra.
هُ / هِ	Onun; onu; ona	Bitişik zamir; 3. tekil müzekker. Anlamı bağlandığı isim, fiil veya harf-i cere göre değişir.
هَآ	Onun; onu; ona; bağlama göre onların/onları	Bitişik zamir; 3. tekil müennes. Metinde hem Hacer hem de cansız çoğul olan putlar için kullanılır.
هُمْ	Onların; onları; onlara	Bitişik zamir; 3. çoğul müzekker. Metinde لَهُمْ: onlara.
كُمْ	Sizin; sizi; size	Bitişik zamir; 2. çoğul müzekker. تُسَاعِدُكُمْ: size yardım eder.
مَنَا	Bizim; bizi; bize	Bitişik zamir; 1. çoğul. خَلَقْنَا: bizi yarattı; رَبَّنَا: Rabbimiz.
بِ	Benim	Bitişik zamir; 1. tekil. أَبِي: babam.
لَهُ / لَهَا / لَهُمْ	Ona / ona / onlara	لِ harf-i ceri + bitişik zamir.
مَعَهُ	Onunla	مَعَ zarfı + هِ bitişik zamiri.
فِيهَا	Onun içinde, orada	فِي harf-i ceri + هَآ bitişik zamiri. Metinde Mekke’ye gönderme yapar.
مِنَّا	Bizden	مِنْ harf-i ceri + مَنَا bitişik zamiri; nûnlar birleşir. تَقَبَّلْ مِنَّا: bizden kabul et.
عَلَيْهِ	Ona, onun üzerine	عَلَيْهِ harf-i ceri + هِ bitişik zamiri. عَلَيْهِ السَّلَامُ kalıbında kullanılır.

Hikayede Geçen Fiiller ve Anlamları

Kelime	Anlamı	Açıklama
كَانَ / كَانَتْ / كَانُوا	İdi, oldu; ... yapıyordu/yapıyorlardı	Mâzî, nâkıs fiil. كَانَ: o erkek; كَانَتْ: o kadın; كَانُوا: onlar. Muzâri fiille birlikte geçmişteki durumu veya alışkanlığı anlatır.
عَاشَ	Yaşadı	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
يَعْبُدُ / يَعْبُدُونَ / يَعْبُدُونَهَا / تَعْبُدُ / تَعْبُدُونَ	İbadet eder; taparlar; onlara taparlar; taparız; ona taparsınız	Muzâri fiil; عَبَدَ fiilinden. هَا ve هَا nesne zamirleridir.
أَعْبَدَ / أَعْبَدُوا	İbadet et / ibadet edin	Emir fiili; tekil erkek ve çoğul erkek hitabı. أَعْبَدَ biçimindeki son kesre, ardından اللهُ geldiği için okunmayı kolaylaştırır.
يَصْنَعُ	Yapar, üretir	Muzâri fiil; صَنَعَ fiilinden, 3. tekil müzekker.
وَضَعَ / وَضَعُوا	Koydu / koydular	Mâzî fiil; tekil ve çoğul müzekker.
قَالَ / قَالُوا	Dedi, söyledi / dediler, söylediler	Mâzî fiil; tekil ve çoğul müzekker.
يَقُولُ	Der, söyler	Muzâri fiil; قَالَ fiilinden, 3. tekil müzekker.
تَسْمَعُ	Duyar, işitir	Muzâri fiil; burada 3. tekil müennes. لَا تَسْمَعُ: duymaz.
تَرَى	Görür	Muzâri fiil; رَأَى fiilinden, burada 3. tekil müennes. لَا تَرَى: görmez.
تَتَكَلَّمُ / يَتَكَلَّمُ / تَتَكَلَّمُونَ	Konuşur / konuşur / konuşursunuz	Muzâri fiil; تَكَلَّمَ fiilinden, V. bâb. İlk biçim burada müennes, ikinci müzekker, üçüncü çoğul hitaptır.
نُسَاعِدُ / نُسَاعِدُكُمْ	Yardım eder / size yardım eder	Muzâri fiil; سَاعَدَ fiilinden, III. bâb. نُسَاعِدُ: size/sizi.
نَظَرَ	Baktı	Mâzî fiil. نَظَرَ إِلَى: ...-e baktı.
رَأَى / رَأَوْا	Gördü / gördüler	Mâzî fiil; tekil ve çoğul müzekker.
غَابَ / غَابَتْ	Kayboldu, gözden kayboldu; battı	Mâzî fiil; müzekker ve müennes biçimleri. Metinde gök cisimlerinin gözden kaybolmasını anlatır.
خَلَقَ / خَلَقْنَا	Yarattı / bizi yarattı	Mâzî fiil. بَنَى: “bizi” anlamındaki nesne zamiri.
ذَهَبَ / ذَهَبَتْ	Gitti	Mâzî fiil; müzekker ve müennes biçimleri.
تَكَلَّمَ	Konuştu	Mâzî fiil; V. bâb. تَكَلَّمَ مَعَ: ... ile konuştu.
خَرَجَ	Çıktı	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
تَأْكُلُونَ	Yersiniz, yiyorsunuz	Muzâri fiil; أَكَلَ fiilinden, 2. çoğul müzekker.
أَخَذَ	Aldı	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
كَسَرَتْ / كَسَرَتْ	Kırdı / kırdın	Mâzî fiil. كَسَرَتْ: 2. tekil müzekker.
تَرَكَ	Bıraktı, terk etti	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
عَادَ	Döndü, geri geldi	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
غَضِبَ / غَضِبُوا	Kızdı / kızdılar	Mâzî fiil; tekil ve çoğul müzekker.
جَاءَ	Geldi	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
سَأَلَهُ	Ona sordu	Mâzî fiil; سَأَلَ fiili + هَا nesne zamiri.
اسْأَلُوا	Sorun	Emir fiili; 2. çoğul müzekker. سَأَلَ fiilinden.
جَمَعُوا	Topladılar	Mâzî fiil; جَمَعَ fiilinden, 3. çoğul müzekker.
أَشْعَلُوا	Yaktılar, tutuşturdular	Mâzî fiil; أَشْعَلَ fiilinden, IV. bâb. 3. çoğul müzekker.
حَفِظَ	Korudu	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
أَعْطَى	Verdi	Mâzî fiil; IV. bâb, 3. tekil müzekker.

Kelime	Anlamı	Açıklama
فَاحَ	Sevindi	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
دَعَا	Dua etti	Mâzî fiil. Metinde دَعَا اللَّهَ: Allah'a dua etti.
اِنْتَهَى	Bitti, tükendi	Mâzî fiil; VIII. bâb, 3. tekil müzekker.
بَحَثَ عَنْ	Aradı	Mâzî fiil; 3. tekil müennes. بَحَثَ عَنْ: ...-i aradı.
سَاعَدَ	Yardımcı etti	Mâzî fiil; III. bâb, 3. tekil müzekker.
شَرِبَ / شَرِبَتْ	İçti	Mâzî fiil; müzekker ve müennes biçimleri.
كَبُرَ	Büyüdü	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
بَنَى	İnşa etti, yaptı	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
حَمَلَ	Taşıdı	Mâzî fiil; 3. tekil müzekker.
تَقَبَّلَ	Kabul et	Emir fiili; تَقَبَّلَ fiilinden, V. bâb. Metinde dua anlamında kullanılır.
افْعَلْ	Yap	Emir fiili; فَعَلَ fiilinden, 2. tekil müzekker.
يُطِيعُ	İtaat eder	Muzâri fiil; أَطَاعَ fiilinden, IV. bâb.
أَرْسَلَ	Gönderdi	Mâzî fiil; IV. bâb, 3. tekil müzekker.
كُونُوا	Olun	Emir fiili; كَانُ fiilinden, 2. çoğul müzekker.
أَطِيعُوا	İtaat edin	Emir fiili; أَطَاعَ fiilinden, IV. bâb, 2. çoğul müzekker.

Hikayedeki Fiillerin Mâzî ve Muzâri Çekim Tabloları

يَكُونُ (Olmak)

كَانَ (Kulluk etmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَكُونُ	كَانَ	O (erkek)
يَكُونَانِ	كَانَا	Onlar (iki erkek)
يَكُونُونَ	كَانُوا	Onlar (erkekler)
تَكُونُ	كَانَتْ	O (kadın)
تَكُونَانِ	كَانَتَا	Onlar (iki kadın)
تَكُونُونَ	كَانَتْ	Onlar (kadınlar)
تَكُونُ	كَانَتْ	Sen (erkek)
تَكُونَانِ	كَانْتُمَا	Siz (iki erkek)
تَكُونُونَ	كَانْتُمْ	Siz (erkekler)
تَكُونِينَ	كَانْتِ	Sen (kadın)
تَكُونَانِ	كَانْتُمَا	Siz (iki kadın)
تَكُونُونَ	كَانْتُنَّ	Siz (kadınlar)
أَكُونُ	كَانْتُ	Ben
نَكُونُ	كَانْنَا	Biz

يَعِيشُ (Yaşamak)

يَصْنَعُ (Üretmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَصْنَعُ	صَنَعَ	O (erkek)
يَصْنَعَانِ	صَنَعَا	Onlar (iki erkek)
يَصْنَعُونَ	صَنَعُوا	Onlar (erkekler)
تَصْنَعُ	صَنَعَتْ	O (kadın)
تَصْنَعَانِ	صَنَعَتَا	Onlar (iki kadın)
تَصْنَعُونَ	صَنَعَتْ	Onlar (kadınlar)
تَصْنَعُ	صَنَعَتْ	Sen (erkek)
تَصْنَعَانِ	صَنَعْتُمَا	Siz (iki erkek)
تَصْنَعُونَ	صَنَعْتُمْ	Siz (erkekler)
تَصْنَعِينَ	صَنَعْتِ	Sen (kadın)
تَصْنَعَانِ	صَنَعْتُمَا	Siz (iki kadın)
تَصْنَعُونَ	صَنَعْتُنَّ	Siz (kadınlar)
أَصْنَعُ	صَنَعْتُ	Ben
نَصْنَعُ	صَنَعْنَا	Biz

Koymak (وَضَعَ . يَضَعُ)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَضَعُ	وَضَعَ	هُوَ — O (erkek)
يَضَعَانِ	وَضَعَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَضْعُونَ	وَضَعُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَضَعُ	وَضَعَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَضَعَانِ	وَضَعَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَضْعْنَ	وَضَعْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَضَعُ	وَضَعْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَضَعَانِ	وَضَعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَضْعُونَ	وَضَعْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَضَعِينَ	وَضَعْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَضَعَانِ	وَضَعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَضْعْنَ	وَضَعْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَضَعُ	وَضَعْتُ	أَنَا — Ben
نَضَعُ	وَضَعْنَا	نَحْنُ — Biz

Söylemek (قَالَ . يَقُولُ)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَقُولُ	قَالَ	هُوَ — O (erkek)
يَقُولَانِ	قَالَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَقُولُونَ	قَالُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَقُولُ	قَالَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَقُولَانِ	قَالَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَقُلْنَ	قُلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَقُولُ	قُلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَقُولَانِ	قُلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَقُولُونَ	قُلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَقُولِينَ	قُلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَقُولَانِ	قُلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَقُلْنَ	قُلْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَقُولُ	قُلْتُ	أَنَا — Ben
نَقُولُ	قُلْنَا	نَحْنُ — Biz

Duymak (سَمِعَ . يَسْمَعُ)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَسْمَعُ	سَمِعَ	هُوَ — O (erkek)
يَسْمَعَانِ	سَمِعَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَسْمَعُونَ	سَمِعُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَسْمَعُ	سَمِعَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَسْمَعَانِ	سَمِعَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَسْمَعْنَ	سَمِعْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَسْمَعُ	سَمِعْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَسْمَعَانِ	سَمِعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَسْمَعُونَ	سَمِعْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَسْمَعِينَ	سَمِعْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَسْمَعَانِ	سَمِعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَسْمَعْنَ	سَمِعْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَسْمَعُ	سَمِعْتُ	أَنَا — Ben
نَسْمَعُ	سَمِعْنَا	نَحْنُ — Biz

Görmek (رَأَى . يَرَى)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَرَى	رَأَى	هُوَ — O (erkek)
يَرَيَانِ	رَأَيَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَرُونَ	رَأَوْا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَرَى	رَأَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَرَيَانِ	رَأَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَرَيْنَ	رَأَيْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَرَى	رَأَيْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَرَيَانِ	رَأَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
يَرُونَ	رَأَيْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَرِينَ	رَأَيْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَرَيَانِ	رَأَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
يَرَيْنَ	رَأَيْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَرَى	رَأَيْتُ	أَنَا — Ben
نَرَى	رَأَيْنَا	نَحْنُ — Biz

تَكَلَّمَ . يَتَكَلَّمُ (Konuşmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَتَكَلَّمُ	تَكَلَّمَ	هُوَ — O (erkek)
يَتَكَلَّمَانِ	تَكَلَّمَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَتَكَلَّمُونَ	تَكَلَّمُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَتَكَلَّمُ	تَكَلَّمَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَتَكَلَّمَانِ	تَكَلَّمَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تَتَكَلَّمْنَ	تَكَلَّمْنِ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَتَكَلَّمُ	تَكَلَّمْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَتَكَلَّمَانِ	تَكَلَّمْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَتَكَلَّمُونَ	تَكَلَّمْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَتَكَلَّمِينَ	تَكَلَّمْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَتَكَلَّمَانِ	تَكَلَّمْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَتَكَلَّمْنَ	تَكَلَّمْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَتَكَلَّمُ	تَكَلَّمْتُ	أَنَا — Ben
نَتَكَلَّمُ	تَكَلَّمْنَا	نَحْنُ — Biz

يُسَاعِدُ . سَاعَدَ (Yardım etmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يُسَاعِدُ	سَاعَدَ	هُوَ — O (erkek)
يُسَاعِدَانِ	سَاعَدَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يُسَاعِدُونَ	سَاعَدُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تُسَاعِدُ	سَاعَدَتْ	هِيَ — O (kadın)
تُسَاعِدَانِ	سَاعَدَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تُسَاعِدْنَ	سَاعَدْنِ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تُسَاعِدُ	سَاعَدْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تُسَاعِدَانِ	سَاعَدْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تُسَاعِدُونَ	سَاعَدْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تُسَاعِدِينَ	سَاعَدْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تُسَاعِدَانِ	سَاعَدْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تُسَاعِدْنَ	سَاعَدْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أُسَاعِدُ	سَاعَدْتُ	أَنَا — Ben
نُسَاعِدُ	سَاعَدْنَا	نَحْنُ — Biz

يَنْظُرُ . نَظَرَ (Bakmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَنْظُرُ	نَظَرَ	هُوَ — O (erkek)
يَنْظُرَانِ	نَظَرَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَنْظُرُونَ	نَظَرُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَنْظُرُ	نَظَرَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَنْظُرَانِ	نَظَرَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَنْظُرْنَ	نَظَرْنِ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَنْظُرُ	نَظَرْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَنْظُرَانِ	نَظَرْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
يَنْظُرُونَ	نَظَرْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَنْظُرِينَ	نَظَرْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَنْظُرَانِ	نَظَرْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
يَنْظُرْنَ	نَظَرْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَنْظُرُ	نَظَرْتُ	أَنَا — Ben
نَنْظُرُ	نَظَرْنَا	نَحْنُ — Biz

يَغِيبُ . غَابَ (Gözden kaybolmak, batmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَغِيبُ	غَابَ	هُوَ — O (erkek)
يَغِيبَانِ	غَابَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَغِيبُونَ	غَابُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَغِيبُ	غَابَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَغِيبَانِ	غَابَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَغِيبْنَ	غَابْنِ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَغِيبُ	غَابْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَغِيبَانِ	غَابْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
يَغِيبُونَ	غَابْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَغِيبِينَ	غَابْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَغِيبَانِ	غَابْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
يَغِيبْنَ	غَابْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَغِيبُ	غَابْتُ	أَنَا — Ben
نَغِيبُ	غَابْنَا	نَحْنُ — Biz

يَخْلُقُ (Yaratmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَخْلُقُ	خَلَقَ	هُوَ — O (erkek)
يَخْلُقَانِ	خَلَقَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَخْلُقُونَ	خَلَفُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَخْلُقُ	خَلَقَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَخْلُقَانِ	خَلَقَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تَخْلُقْنَ	خَلَعْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَخْلُقُ	خَلَقْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَخْلُقَانِ	خَلَقْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَخْلُقُونَ	خَلَعْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَخْلُقِينَ	خَلَعْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَخْلُقَانِ	خَلَعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَخْلُقْنَ	خَلَعْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَخْلُقُ	خَلَقْتُ	أَنَا — Ben
نَخْلُقُ	خَلَعْنَا	نَحْنُ — Biz

يَذْهَبُ (Gitmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَذْهَبُ	ذَهَبَ	هُوَ — O (erkek)
يَذْهَبَانِ	ذَهَبَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَذْهَبُونَ	ذَهَبُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَذْهَبُ	ذَهَبَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَذْهَبَانِ	ذَهَبَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تَذْهَبْنَ	ذَهَبْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَذْهَبُ	ذَهَبْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَذْهَبَانِ	ذَهَبْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَذْهَبُونَ	ذَهَبْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَذْهَبِينَ	ذَهَبْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَذْهَبَانِ	ذَهَبْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَذْهَبْنَ	ذَهَبْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَذْهَبُ	ذَهَبْتُ	أَنَا — Ben
نَذْهَبُ	ذَهَبْنَا	نَحْنُ — Biz

يَخْرُجُ (Çıkmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَخْرُجُ	خَرَجَ	هُوَ — O (erkek)
يَخْرُجَانِ	خَرَجَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَخْرُجُونَ	خَرَجُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَخْرُجُ	خَرَجَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَخْرُجَانِ	خَرَجَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَخْرُجْنَ	خَرَعْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَخْرُجُ	خَرَجْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَخْرُجَانِ	خَرَجْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
يَخْرُجُونَ	خَرَعْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَخْرُجِينَ	خَرَعْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَخْرُجَانِ	خَرَعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
يَخْرُجْنَ	خَرَعْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَخْرُجُ	خَرَعْتُ	أَنَا — Ben
نَخْرُجُ	خَرَعْنَا	نَحْنُ — Biz

يَأْكُلُ (Yemek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَأْكُلُ	أَكَلَ	هُوَ — O (erkek)
يَأْكُلَانِ	أَكَلَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَأْكُلُونَ	أَكَلُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَأْكُلُ	أَكَلَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَأْكُلَانِ	أَكَلَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَأْكُلْنَ	أَكَلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَأْكُلُ	أَكَلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَأْكُلَانِ	أَكَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
يَأْكُلُونَ	أَكَلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَأْكُلِينَ	أَكَلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَأْكُلَانِ	أَكَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
يَأْكُلْنَ	أَكَلْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَأْكُلُ	أَكَلْتُ	أَنَا — Ben
نَأْكُلُ	أَكَلْنَا	نَحْنُ — Biz

أَخَذَ . يَأْخُذُ (Almak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَأْخُذُ	أَخَذَ	هُوَ — O (erkek)
يَأْخُذَانِ	أَخَذَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَأْخُذُونَ	أَخَذُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَأْخُذُ	أَخَذَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَأْخُذَانِ	أَخَذَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَأْخُذْنَ	أَخَذْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَأْخُذُ	أَخَذْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَأْخُذَانِ	أَخَذْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَأْخُذُونَ	أَخَذْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَأْخُذِينَ	أَخَذْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَأْخُذَانِ	أَخَذْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَأْخُذْنَ	أَخَذْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَخَذُ	أَخَذْتُ	أَنَا — Ben
نَأْخُذُ	أَخَذْنَا	نَحْنُ — Biz

كَسَرَ . يَكْسِرُ (Kırmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَكْسِرُ	كَسَرَ	هُوَ — O (erkek)
يَكْسِرَانِ	كَسَرَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَكْسِرُونَ	كَسَرُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَكْسِرُ	كَسَرَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَكْسِرَانِ	كَسَرَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَكْسِرْنَ	كَسَرْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَكْسِرُ	كَسَرْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَكْسِرَانِ	كَسَرْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَكْسِرُونَ	كَسَرْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَكْسِرِينَ	كَسَرْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَكْسِرَانِ	كَسَرْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَكْسِرْنَ	كَسَرْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَكْسِرُ	كَسَرْتُ	أَنَا — Ben
نَكْسِرُ	كَسَرْنَا	نَحْنُ — Biz

تَرَكَ . يَتْرُكُ (Terk etmek, bırakmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَتْرُكُ	تَرَكَ	هُوَ — O (erkek)
يَتْرُكَانِ	تَرَكََا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَتْرُكُونَ	تَرَكَُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَتْرُكُ	تَرَكَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَتْرُكَانِ	تَرَكَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَتْرُكْنَ	تَرَكَنَّ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَتْرُكُ	تَرَكَتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَتْرُكَانِ	تَرَكَتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَتْرُكُونَ	تَرَكَتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَتْرُكِينَ	تَرَكَتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَتْرُكَانِ	تَرَكَتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَتْرُكْنَ	تَرَكَنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَتْرُكُ	تَرَكَتُ	أَنَا — Ben
نَتْرُكُ	تَرَكَنَا	نَحْنُ — Biz

عَادَ . يَعُودُ (Dönmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَعُودُ	عَادَ	هُوَ — O (erkek)
يَعُودَانِ	عَادَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَعُودُونَ	عَادُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَعُودُ	عَادَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَعُودَانِ	عَادَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَعُودْنَ	عَادْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَعُودُ	عَادْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَعُودَانِ	عَادْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَعُودُونَ	عَادْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَعُودِينَ	عَادْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَعُودَانِ	عَادْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَعُودْنَ	عَادْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَعُودُ	عَادْتُ	أَنَا — Ben
نَعُودُ	عَادْنَا	نَحْنُ — Biz

كَذَمَّ (Kızmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
كَذَمَّ	كَذَمَ	هُوَ — O (erkek)
كَذَمُوا	كَذَمُوا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
كَذَمُوا	كَذَمُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
كَذَمَتْ	كَذَمَتْ	هِيَ — O (kadın)
كَذَمْنَ	كَذَمْنَ	هُمَا — Onlar (iki kadın)
كَذَمْنَ	كَذَمْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
كَذَمْتَ	كَذَمْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
كَذَمْتُمَا	كَذَمْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
كَذَمْتُمْ	كَذَمْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
كَذَمْتِ	كَذَمْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
كَذَمْتُمَا	كَذَمْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
كَذَمْتُنَّ	كَذَمْتُنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
كَذَمْتُ	كَذَمْتُ	أَنَا — Ben
كَذَمْنَا	كَذَمْنَا	نَحْنُ — Biz

جَاءَ (Gelmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
جَاءَ	جَاءَ	هُوَ — O (erkek)
جَاءُوا	جَاءُوا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
جَاءُوا	جَاءُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
جَاءَتْ	جَاءَتْ	هِيَ — O (kadın)
جَاءَتَا	جَاءَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
جَاءْنَ	جَاءْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
جِئْتُ	جِئْتُ	أَنْتَ — Sen (erkek)
جِئْتُمَا	جِئْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
جِئْتُمْ	جِئْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
جِئْتِ	جِئْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
جِئْتُمَا	جِئْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
جِئْتُنَّ	جِئْتُنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
جِئْتُ	جِئْتُ	أَنَا — Ben
جِئْنَا	جِئْنَا	نَحْنُ — Biz

سَأَلَ (Sormak)

Muzari	Mazi	Şahıs
سَأَلَ	سَأَلَ	هُوَ — O (erkek)
سَأَلَا	سَأَلَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
سَأَلُوا	سَأَلُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
سَأَلَتْ	سَأَلَتْ	هِيَ — O (kadın)
سَأَلَتَا	سَأَلَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
سَأَلْنَ	سَأَلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
سَأَلْتَ	سَأَلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
سَأَلْتُمَا	سَأَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
سَأَلْتُمْ	سَأَلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
سَأَلْتِ	سَأَلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
سَأَلْتُمَا	سَأَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
سَأَلْتُنَّ	سَأَلْتُنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
سَأَلْتُ	سَأَلْتُ	أَنَا — Ben
سَأَلْنَا	سَأَلْنَا	نَحْنُ — Biz

جَمَعَ (Toplamak)

Muzari	Mazi	Şahıs
جَمَعَ	جَمَعَ	هُوَ — O (erkek)
جَمَعُوا	جَمَعُوا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
جَمَعُوا	جَمَعُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
جَمَعَتْ	جَمَعَتْ	هِيَ — O (kadın)
جَمَعَتَا	جَمَعَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
جَمَعْنَ	جَمَعْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
جَمَعْتَ	جَمَعْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
جَمَعْتُمَا	جَمَعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
جَمَعْتُمْ	جَمَعْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
جَمَعْتِ	جَمَعْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
جَمَعْتُمَا	جَمَعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
جَمَعْتُنَّ	جَمَعْتُنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
جَمَعْتُ	جَمَعْتُ	أَنَا — Ben
جَمَعْنَا	جَمَعْنَا	نَحْنُ — Biz

أَشْعَلَ . يُشْعِلُ (Yakmak, tutuşturmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يُشْعِلُ	أَشْعَلَ	هُوَ — O (erkek)
يُشْعِلَانِ	أَشْعَلَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يُشْعِلُونَ	أَشْعَلُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تُشْعِلُ	أَشْعَلَتْ	هِيَ — O (kadın)
تُشْعِلَانِ	أَشْعَلَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تُشْعِلْنَ	أَشْعَلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تُشْعِلُ	أَشْعَلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تُشْعِلَانِ	أَشْعَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تُشْعِلُونَ	أَشْعَلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تُشْعِلِينَ	أَشْعَلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تُشْعِلَانِ	أَشْعَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تُشْعِلْنَ	أَشْعَلْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَشْعِلُ	أَشْعَلْتُ	أَنَا — Ben
نُشْعِلُ	أَشْعَلْنَا	نَحْنُ — Biz

حَفِظَ . يَحْفَظُ (Korumak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَحْفَظُ	حَفِظَ	هُوَ — O (erkek)
يَحْفَظَانِ	حَفِظَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَحْفَظُونَ	حَفِظُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَحْفَظُ	حَفِظَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَحْفَظَانِ	حَفِظَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تَحْفَظْنَ	حَفِظْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَحْفَظُ	حَفِظْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَحْفَظَانِ	حَفِظْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَحْفَظُونَ	حَفِظْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَحْفَظِينَ	حَفِظْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَحْفَظَانِ	حَفِظْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَحْفَظْنَ	حَفِظْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَحْفَظُ	حَفِظْتُ	أَنَا — Ben
نَحْفَظُ	حَفِظْنَا	نَحْنُ — Biz

أَعْطَى . يُعْطِي (Vermek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يُعْطِي	أَعْطَى	هُوَ — O (erkek)
يُعْطِيَانِ	أَعْطَيَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يُعْطُونَ	أَعْطَوْا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تُعْطِي	أَعْطَتْ	هِيَ — O (kadın)
تُعْطِيَانِ	أَعْطَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يُعْطِينَ	أَعْطَيْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تُعْطِي	أَعْطَيْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تُعْطِيَانِ	أَعْطَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
يُعْطُونَ	أَعْطَيْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تُعْطِينَ	أَعْطَيْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تُعْطِيَانِ	أَعْطَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
يُعْطِينَ	أَعْطَيْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَعْطِي	أَعْطَيْتُ	أَنَا — Ben
نُعْطِي	أَعْطَيْنَا	نَحْنُ — Biz

فَرِحَ . يَفْرَحُ (Sevinmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَفْرَحُ	فَرِحَ	هُوَ — O (erkek)
يَفْرَحَانِ	فَرِحَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَفْرَحُونَ	فَرِحُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَفْرَحُ	فَرِحَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَفْرَحَانِ	فَرِحَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَفْرَحْنَ	فَرِحْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَفْرَحُ	فَرِحْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَفْرَحَانِ	فَرِحْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
يَفْرَحُونَ	فَرِحْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَفْرَحِينَ	فَرِحْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَفْرَحَانِ	فَرِحْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
يَفْرَحْنَ	فَرِحْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَفْرَحُ	فَرِحْتُ	أَنَا — Ben
نَفْرَحُ	فَرِحْنَا	نَحْنُ — Biz

دَعَا . يَدْعُو (Çağırarak, dua etmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَدْعُو	دَعَا	هُوَ — O (erkek)
يَدْعُوَانِ	دَعَوَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَدْعُونَ	دَعَوْا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَدْعُو	دَعَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَدْعُوَانِ	دَعَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَدْعُونَّ	دَعَوْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَدْعُو	دَعَوْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَدْعُوَانِ	دَعَوْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَدْعُونَ	دَعَوْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَدْعِينَ	دَعَوْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَدْعُوَانِ	دَعَوْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَدْعُونَّ	دَعَوْنِ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَدْعُو	دَعَوْتُ	أَنَا — Ben
نَدْعُو	دَعَوْنَا	نَحْنُ — Biz

انْتَهَى . يَنْتَهِي (Bitmek, sona ermek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَنْتَهِي	انْتَهَى	هُوَ — O (erkek)
يَنْتَهِيَانِ	انْتَهَيَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَنْتَهُونَ	انْتَهُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَنْتَهِي	انْتَهَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَنْتَهِيَانِ	انْتَهَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَنْتَهَيْنَّ	انْتَهَيْنَّ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَنْتَهِي	انْتَهَيْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَنْتَهِيَانِ	انْتَهَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَنْتَهُونَ	انْتَهَيْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَنْتَهِي	انْتَهَيْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَنْتَهِيَانِ	انْتَهَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَنْتَهَيْنَّ	انْتَهَيْنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
انْتَهَيْ	انْتَهَيْتُ	أَنَا — Ben
نَنْتَهِي	انْتَهَيْنَا	نَحْنُ — Biz

بَحَثَ . يَبْحَثُ (Aramak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَبْحَثُ	بَحَثَ	هُوَ — O (erkek)
يَبْحَثَانِ	بَحَثَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَبْحَثُونَ	بَحَثُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَبْحَثُ	بَحَثَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَبْحَثَانِ	بَحَثَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَبْحَثْنَ	بَحَثْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَبْحَثُ	بَحَثْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَبْحَثَانِ	بَحَثْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَبْحَثُونَ	بَحَثْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَبْحَثِينَ	بَحَثْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَبْحَثَانِ	بَحَثْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَبْحَثْنَ	بَحَثْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَبْحَثُ	بَحَثْتُ	أَنَا — Ben
نَبْحَثُ	بَحَثْنَا	نَحْنُ — Biz

شَرِبَ . يَشْرَبُ (İçmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَشْرَبُ	شَرِبَ	هُوَ — O (erkek)
يَشْرَبَانِ	شَرَبَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَشْرَبُونَ	شَرَبُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَشْرَبُ	شَرِبَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَشْرَبَانِ	شَرَبَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَشْرَبْنَ	شَرَبْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَشْرَبُ	شَرِبْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَشْرَبَانِ	شَرِبْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَشْرَبُونَ	شَرِبْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَشْرَبِينَ	شَرِبْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَشْرَبَانِ	شَرِبْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَشْرَبْنَ	شَرِبْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَشْرَبُ	شَرِبْتُ	أَنَا — Ben
نَشْرَبُ	شَرِبْنَا	نَحْنُ — Biz

يَكْبُرُ (Büyüme)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَكْبُرُ	كَبَرَ	هُوَ — O (erkek)
يَكْبُرَانِ	كَبَرَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَكْبُرُونَ	كَبَرُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَكْبُرُ	كَبَرَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَكْبُرَانِ	كَبَرَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَكْبُرْنَ	كَبَرْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَكْبُرُ	كَبَرْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَكْبُرَانِ	كَبَرْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَكْبُرُونَ	كَبَرْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَكْبُرِينَ	كَبَرْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَكْبُرَانِ	كَبَرْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَكْبُرْنَ	كَبَرْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَكْبُرُ	كَبَرْتُ	أَنَا — Ben
نَكْبُرُ	كَبَرْنَا	نَحْنُ — Biz

يَبْنِي (İnşa etmek, yapmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَبْنِي	بَنَى	هُوَ — O (erkek)
يَبْنِيَانِ	بَنَيَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَبْنُونَ	بَنَوْا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَبْنِي	بَنَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَبْنِيَانِ	بَنَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَبْنِينَ	بَنَيْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَبْنِي	بَنَيْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَبْنِيَانِ	بَنَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَبْنُونَ	بَنَيْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَبْنِينَ	بَنَيْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَبْنِيَانِ	بَنَيْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَبْنِينَ	بَنَيْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَبْنِي	بَنَيْتُ	أَنَا — Ben
نَبْنِي	بَنَيْنَا	نَحْنُ — Biz

يَحْمِلُ (Taşımak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَحْمِلُ	حَمَلَ	هُوَ — O (erkek)
يَحْمِلَانِ	حَمَلَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَحْمِلُونَ	حَمَلُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَحْمِلُ	حَمَلَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَحْمِلَانِ	حَمَلَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَحْمِلْنَ	حَمَلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَحْمِلُ	حَمَلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَحْمِلَانِ	حَمَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَحْمِلُونَ	حَمَلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَحْمِلِينَ	حَمَلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَحْمِلَانِ	حَمَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَحْمِلْنَ	حَمَلْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَحْمِلُ	حَمَلْتُ	أَنَا — Ben
نَحْمِلُ	حَمَلْنَا	نَحْنُ — Biz

يَقْبَلُ (Kabul etmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَقْبَلُ	تَقَبَّلَ	هُوَ — O (erkek)
يَقْبَلَانِ	تَقَبَّلَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَقْبَلُونَ	تَقَبَّلُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَقْبَلُ	تَقَبَّلَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَقْبَلَانِ	تَقَبَّلَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
يَقْبَلْنَ	تَقَبَّلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَقْبَلُ	تَقَبَّلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَقْبَلَانِ	تَقَبَّلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَقْبَلُونَ	تَقَبَّلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَقْبَلِينَ	تَقَبَّلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَقْبَلَانِ	تَقَبَّلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَقْبَلْنَ	تَقَبَّلْنَ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَقْبَلُ	تَقَبَّلْتُ	أَنَا — Ben
نَقْبَلُ	تَقَبَّلْنَا	نَحْنُ — Biz

يَفْعَلُ (Yapmak)

Muzari	Mazi	Şahıs
يَفْعَلُ	فَعَلَ	هُوَ — O (erkek)
يَفْعَلَانِ	فَعَلَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يَفْعَلُونَ	فَعَلُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تَفْعَلُ	فَعَلَتْ	هِيَ — O (kadın)
تَفْعَلَانِ	فَعَلَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تَفْعَلْنَ	فَعَلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تَفْعَلُ	فَعَلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تَفْعَلَانِ	فَعَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تَفْعَلُونَ	فَعَلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تَفْعَلِينَ	فَعَلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تَفْعَلَانِ	فَعَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تَفْعَلْنَ	فَعَلْنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أَفْعَلُ	فَعَلْتُ	أَنَا — Ben
نَفْعَلُ	فَعَلْنَا	نَحْنُ — Biz

أَطَاعَ (İtaat etmek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يُطِيعُ	أَطَاعَ	هُوَ — O (erkek)
يُطِيعَانِ	أَطَاعَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يُطِيعُونَ	أَطَاعُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تُطِيعُ	أَطَاعَتْ	هِيَ — O (kadın)
تُطِيعَانِ	أَطَاعَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تُطِيعْنَ	أَطَاعْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تُطِيعُ	أَطَاعْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تُطِيعَانِ	أَطَاعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تُطِيعُونَ	أَطَاعْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تُطِيعِينَ	أَطَاعْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تُطِيعَانِ	أَطَاعْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تُطِيعْنَ	أَطَاعْنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أُطِيعُ	أَطَاعْتُ	أَنَا — Ben
نُطِيعُ	أَطَاعْنَا	نَحْنُ — Biz

أَرْسَلَ (Göndermek)

Muzari	Mazi	Şahıs
يُرْسِلُ	أَرْسَلَ	هُوَ — O (erkek)
يُرْسِلَانِ	أَرْسَلَا	هُمَا — Onlar (iki erkek)
يُرْسِلُونَ	أَرْسَلُوا	هُمْ — Onlar (erkekler)
تُرْسِلُ	أَرْسَلَتْ	هِيَ — O (kadın)
تُرْسِلَانِ	أَرْسَلَتَا	هُمَا — Onlar (iki kadın)
تُرْسِلْنَ	أَرْسَلْنَ	هُنَّ — Onlar (kadınlar)
تُرْسِلُ	أَرْسَلْتَ	أَنْتَ — Sen (erkek)
تُرْسِلَانِ	أَرْسَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki erkek)
تُرْسِلُونَ	أَرْسَلْتُمْ	أَنْتُمْ — Siz (erkekler)
تُرْسِلِينَ	أَرْسَلْتِ	أَنْتِ — Sen (kadın)
تُرْسِلَانِ	أَرْسَلْتُمَا	أَنْتُمَا — Siz (iki kadın)
تُرْسِلْنَ	أَرْسَلْنَّ	أَنْتُنَّ — Siz (kadınlar)
أُرْسِلُ	أَرْسَلْتُ	أَنَا — Ben
نُرْسِلُ	أَرْسَلْنَا	نَحْنُ — Biz

Hikayede Geçen Gramer Yapıları ve Kuralları

No	Gramer Kuralı	Açıklama	Metinden Örnekler
1	İsim cümlesi	Fiille başlamayan, bir varlık hakkında bilgi veren cümledir. Temel unsurları mübteda ve haber dir.	الْأَصْنَامُ حِجَارَةٌ Putlar taşdır. اللَّهُ وَاحِدٌ Allah birdir.
2	Fiil cümlesi	Fiille başlayan cümledir. Fiil ve işi yapan kişiyi bildiren fâil temel unsurlardır.	عَاشَ إِبْرَاهِيمُ فِي الْعِرَاقِ İbrahim Irak'ta yaşadı. خَرَجَ النَّاسُ مِنَ الْمَدِينَةِ İnsanlar şehirden çıktı.
3	Mâzî fiil	Geçmişte gerçekleşen bir işi veya durumu anlatır.	نَظَرَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى السَّمَاءِ İbrahim gökyüzüne baktı. كَسَرَتِ الْأَصْنَامُ الصَّغِيرَةَ Küçük putları kırdı.
4	Muzâri fiil	Bağlama göre şimdiki zamanı, geniş zamanı veya alışkanlıkları anlatır.	هِيَ لَا تَسْمَعُ Onlar duymaz. نَحْنُ نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ Biz putlara tapıyoruz.
5	Emir fiili	Bir kişiden veya topluluktan bir işi yapmasını istemek için kullanılır. Dua cümlelerinde de yer alabilir.	أَعْبُدِ اللَّهَ وَخَدَّهُ Yalnız Allah'a ibadet et. اسْأَلُوا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ Büyük puta sorun. تَقَبَّلْ مِنَّا Bizden kabul et.
6	Fiilde şahıs çekimi	Fiilin başındaki harfler veya sonundaki ekler, işi yapan şahsı gösterir.	نَعْبُدُ Biz ibadet ederiz. تَأْكُلُونَ Siz yersiniz. كَسَرْتَ Sen kırdın.
7	Mâzî fiilde müenneslik	Mâzî fiilin sonuna gelen ت, üçüncü tekil müennes şahsı gösterir. Bu ek, fâil zamiri değildir; müenneslik işaretidir.	ذَهَبَتْ مَعَهُ رُوحَتُهُ سَارَةً Eşi Sâre onunla gitti. شَرِبَتْ هَاجِرٌ مِنَ الْمَاءِ Hacer sudan içti.
8	Çoğul fiil çekimi	Mâzîde نوا, muzâride تون gibi ekler çoğul şahısları gösterir. Bu örneklerde و, fâil olan çoğul zamiridir.	غَضِبُوا — Kızdılar. جَمَعُوا — Topladılar. يَعْبُدُونَ — İbadet ederler.
9	Fiilden sonra gelen açık çoğul fâil	Fiil, açık bir çoğul fâilden önce geldiğinde genellikle tekil kullanılır.	خَرَجَ النَّاسُ — İnsanlar çıktı. عَادَ النَّاسُ — İnsanlar döndü. غَضِبَ النَّاسُ — İnsanlar kızdı.
10	كان ve isim cümlesi	كَانَ, isim cümlesini geçmiş zamana taşır. İsmi merfû, haberi mansup olur.	كَانَ إِبْرَاهِيمُ نَبِيًّا İbrahim bir peygamberdi. كَانَتِ الشَّمْسُ كَبِيرَةً Güneş büyüktü.
11	كان + muzâri	Geçmişte devam eden bir işi veya alışkanlığı anlatır. Türkçeye çoğunlukla “yapıyordu” biçiminde çevrilir.	كَانَ قَوْمُهُ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ Kavmi putlara tapıyordu. كَانَ إِبْرَاهِيمُ يُطِيعُ اللَّهَ İbrahim Allah'a itaat ediyordu.

No	Gramer Kuralı	Açıklama	Metinden Örnekler
12	Fâil: işi yapan	Fâil, fiilin bildirdiği işi yapan veya durumu yaşayan unsurdur. Açık isim olduğunda merfûdur.	خَلَقَ اللَّهُ metindeki خَلَقَ fiillerinin fâili Allah'tır. حَمَلَ إِبْرَاهِيمَ الْحَجَرَةَ Taşları taşıyan İbrahim'dir. خَرَجَ مَاءٌ مِنَ الْأَرْضِ Yerden çıkan sudur.
13	Gizli fâil zamiri	Bazı fiillerde işi yapan kişi ayrı bir kelime olarak yazılmaz; fiilden ve bağlamdan anlaşılır.	رَأَى كَوْكَبًا Bir yıldız gördü. Gizli fâil: هُوَ. خَلَقَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ Gökyüzünü ve yeryüzünü yarattı. Gizli fâil: هُوَ.
14	Mef'ûlün bih: nesne	Fiilden doğrudan etkilenen varlıktır. Açık isim olduğunda mansup olur.	رَأَى كَوْكَبًا — Bir yıldız gördü. أَخَذَ إِبْرَاهِيمُ أَدَاةً — İbrahim bir alet aldı. بَنَى الْكَعْبَةَ — Kâbe'yi inşa etti.
15	Belirlilik: ال	ال, ismin belirli veya bilinen bir varlığı gösterdiğini bildirir.	الْقَمَرُ — Ay. الْمَدِينَةُ — Şehir. الصَّخْرُ الْكَبِيرُ — Büyük put.
16	Belirsizlik ve tenvin	Birçok belirsiz isimde tenvin bulunur. Tenvin, kelimenin cümledeki görevine göre ـًا، ـِ، ـِی biçiminde olabilir.	رَجُلًا — Bir adam. كَوْكَبًا — Bir yıldız. فِي مَكَانٍ — Bir yerde.
17	İsimlerde i'rab	İsmin son harekesi, cümledeki görevine göre değişebilir. Fâil merfû, nesne mansup, harf-i cerden sonraki isim mecrur olur.	خَرَجَ النَّاسُ: النَّاسُ fâil, merfû. نُسَاعِدُ النَّاسَ: النَّاسُ nesne, mansup. بَعْضُ النَّاسِ: النَّاسُ tamlayan, mecrur.
18	Sıfat tamlaması	Sıfat, nitelediği isimden sonra gelir. Normal olarak belirlilik, cinsiyet, sayı ve i'rab bakımından onunla uyum gösterir.	رَجُلًا طَيِّبًا — İyi kalpli bir adam. نَارًا كَبِيرَةً — Büyük bir ateş. الصَّخْرُ الْكَبِيرُ — Büyük putu.
19	Müzekker ve müennes isimler	Arapçada isimlerin dil bilgisel cinsiyeti vardır. ة yaygın bir müenneslik işaretidir; ancak bütün müennes isimler bu işareti taşımaz.	رَوْحَةً، مَدِينَةً، أَدَاةً ة ile biten müennes isimler. السَّمْسُ، الْأَرْضُ، النَّارُ ة taşımayan müennes isimler.
20	İnsan dışı çoğulların uyumu	İnsan dışı çoğullar, zamir, sıfat ve fiil uyumunda genellikle müennes tekil kabul edilir.	الْأَصْنَامُ... هِيَ لَا تَسْمَعُ كَانَتْ الْأَصْنَامُ ضَامِيَةً الْأَصْنَامُ الصَّغِيرَةَ
21	Kırık çoğul	Kelimenin iç yapısı değişerek oluşturulan çoğuldur.	صَنَمٌ ← أَصْنَامٌ — Put / putlar. حَجَرٌ ← حِجَارَةٌ — Taş / taşlar. نَجْمٌ ← نُجُومٌ — Yıldız / yıldızlar.
22	Müennes kurallı çoğul	Genellikle tekil kelimenin sonundaki ة yerine ات getirilerek oluşturulur.	بَعْدَ سَنَوَاتٍ — Yıllar sonra. سَنَةٌ — Yıl.
23	Müzekker kurallı çoğul	Müzekker isim ve sıfatların bir kısmı نُونٌ / يَنٌ ile çoğul yapılır.	كُونُوا صَابِرِينَ — Sabırlı olun. كُونُوا صَابِرِينَ fiilinin mansup haberidir.
24	İsim tamlaması: izafet	İlk isim muzâf, ikinci isim muzâfun ileyhtir. İlk isim tenvin almaz; ikinci isim mecrurdur.	مَكَانَ الْأَصْنَامِ — Putların yeri. مَاءٌ زَمْزَمٌ — Zemzem suyu. أَمَرَ اللَّهُ — Allah'ın emri.
25	Bitişik zamirle isim tamlaması	İsme bitişen zamir, sahiplik veya aitlik bildirir; muzâfun ileyh görevindedir.	قَوْمُهُ — Onun kavmi. زَوْجَتُهُ — Onun eşi. ابْنِهِ — Onun oğlu. رَبَّنَا — Rabbimiz.

No	Gramer Kuralı	Açıklama	Metinden Örnekler
26	أَبْ kelimesinin özel çekimi	أَبْ, “beş isim” grubundadır. Gerekli şartlarda merfû hâlde أَبُو, mansup hâlde أَبَا, mecrur hâlde أَبِي biçimini alır.	أَبُو — Babası dedi. إِلَى أَبِي — Babasına. يَا أَبِي — Babacığım; burada ي “benim” zamiridir.
27	Ayrı şahıs zamirleri	İsimden veya fiilden bağımsız yazılır; konuşan, muhatap veya üçüncü şahsı gösterir.	هِيَ لَا تَسْمَعُ هُوَ لَا يَتَكَلَّمُ نَحْنُ نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ هَلْ أَنْتَ كَسَرْتَ الْأَصْنَامَ؟
28	Fiile bitişen nesne zamirleri	Fiile eklenerek işten etkilenen kişiyi veya varlığı gösterir.	خَلَقَنَا — Bizi yarattı. سَأَلَهُ — Ona sordu. نُسَاعِدُكُمْ — Size yardım eder. تَعْبُدُونَهُ — Ona tapıyorsunuz.
29	Harf-i cerler	Kendilerinden sonra gelen ismi mecrur yaparlar. Yer, yön, kaynak ve ilişki gibi anlamlar bildirirler.	فِي الْعِرَاقِ — Irak’ta. إِلَى السَّمَاءِ — Gökyüzüne. مِنَ الْأَرْضِ — Yerden. عَنِ الْخُلُمِ — Rüya hakkında. بِأَدَبٍ — Edeple. لِلنَّاسِ — İnsanlara.
30	Harf-i cer + bitişik zamir	Harf-i cere zamir bitişebilir. Zamir, bu yapıda mecrur konumundadır.	هُ — Ona. لَهُمْ — Onlara. فِيهَا — Orada/onun içinde. مِنَّا — Bizden. عَلَيْهِ — Ona/onun üzerine.
31	Fiilin harf-i cerle kullanılması	Bazı fiiller, anlamlarını belirli harf-i cerlerle birlikte tamamlar. Bu birliktelikler birlikte öğrenilmelidir.	نَظَرَ إِلَى السَّمَاءِ — Gökyüzüne baktı. بَحَثْتُ هَاجِرَ عَنِ الْمَاءِ — Hacer su aradı. تَكَلَّمْتُ... عَنِ الْخُلُمِ — Rüya hakkında konuştu.
32	Zaman zarfları	İşin ne zaman gerçekleştiğini bildirir. بَعْدَ zaman zarfıdır; فِي + zaman ismi de zaman bildirir.	بَعْدَ وَقْتٍ — Bir süre sonra. بَعْدَ ذَلِكَ — Bundan sonra. فِي اللَّيْلِ — Gece. فِي الصَّبَاحِ — Sabah.
33	Yer ve birliktelik bildiren zarflar	أَمَامَ yer, مَعَ birliktelik bildirir. Ardından gelen isimle tamlama kurarlar; zamirle de kullanılabilirler.	أَمَامَهَا — Onların önünde. مَعَ أَبِيهِ — Babasıyla. مَعَهُ — Onunla. مَعَ ابْنِهِ — Oğluyla.
34	لَا ile muzâri fiili olumsuz yapma	لَا, burada fiilin yapılmadığını bildirir. Bu olumsuzluk kullanımında muzâriyi cezm etmez.	لَا تَسْمَعُ — Duymaz. لَا تَرَى — Görmez. لَا يَتَكَلَّمُ — Konuşmaz.
35	لَا ile yokluk bildirme	لَا النَّافِيَةُ لِلْجِنْسِ, bir türün bütünüyle yokluğunu bildirir. Bu örneklerde ardından gelen isim tenvinsiz fethalıdır.	لَا مَاءَ فِيهَا وَلَا شَجَرَ Orada su ve ağaç yoktur. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ Allah’tan başka ilah yoktur.
36	إِلَّا ile istisna ve sınırlandırma	إِلَّا, “hariç, dışında, ...-den başka” anlamı verir. Olumsuzlukla birlikte anlamı belirli bir varlıkla sınırlar.	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ Allah’tan başka ilah yoktur.
37	هَلْ ile soru	Evet veya hayır cevabı beklenen sorular kurar.	هَلْ أَنْتَ كَسَرْتَ الْأَصْنَامَ؟ Putları sen mi kırdın?
38	مَنْ ile soru	Kişiyi, yani “kim” olduğunu sorar.	مَنْ كَسَرَ الْأَصْنَامَ؟ Putları kim kırdı?
39	لِمَاذَا ile soru	Bir işin sebebini sorar; “neden, niçin” anlamına gelir.	لِمَاذَا لَا تَأْكُلُونَ؟ Neden yemiyorsunuz? لِمَاذَا تَعْبُدُونَهُ؟ — Ona neden tapıyorsunuz?

No	Grammer Kuralı	Açıklama	Metinden Örnekler
40	يا ile seslenme: nidâ	يا bir kişiye seslenmek için kullanılır.	يا أباي — Babacığım. يا أباي، افعل أمر الله Babacığım, Allah'ın emrini yerine getir.
41	İşaret isimleri	Bir varlığa veya daha önce anlatılmış bir olaya işaret eder.	هَذَا ماءٌ زَمْزَمَ Bu, Zemzem suyudur. بَعْدَ ذَلِكَ — Bundan sonra.
42	وَ ile bağlama	Kelimeleri veya cümleleri “ve” anlamıyla birbirine bağlar. Tek başına zaman sırası bildirmez.	السَّمَاءُ وَالْأَرْضَ — Gökyüzünü ve yeryüzünü. هَاجَرَ وَإِسْمَاعِيلَ — Hacer ve İsmail.
43	ثُمَّ ile sıralama	Olayları “sonra, ardından” anlamıyla sıralar.	ثُمَّ رَأَى الْقَمَرَ — Sonra ayı gördü. ثُمَّ خَرَجَ مِنَ النَّارِ سَالِمًا Sonra ateşten sağ salim çıktı.
44	لَكِنَّ ile karşıtlık	“Fakat, ancak” anlamı verir. İsmi mansup, haberi merfûdur; haber bir cümle de olabilir.	لَكِنَّ قَوْمَهُ قَالُوا Fakat kavmi şöyle dedi...
45	İsm-i fâil	Bir işi yapanı veya bir özelliği taşıyanı bildiren türemiş isimdir. Metinde sıfat, haber veya hâl görevinde kullanılır.	صَامِتَةً — Sessiz. سَالِمًا — Sağ salim. صَابِرًا — Sabırlı. صَادِقًا — Doğru sözlü.
46	Hâl	Bir kişinin veya varlığın, iş gerçekleşirken içinde bulunduğu durumu bildirir. Genel olarak mansuptur.	خَرَجَ مِنَ النَّارِ سَالِمًا — Ateşten sağ salim çıktı. يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ — Yalnız Allah'a ibadet eder.
47	Fiilin derecesini bildiren كَثِيرًا	كَثِيرًا, bu örneklerde işin yoğunluğunu bildirir. Dil bilgisel olarak hazfedilmiş bir mastarın sıfatı olup mef'ûl-i mutlak yerine kullanılır.	غَضِبُوا كَثِيرًا — Çok kızdılar. فَرِحَ إِبْرَاهِيمُ كَثِيرًا — İbrahim çok sevindi.
48	كُلٌّ ve بَعْضٌ ile kapsam bildirme	كُلٌّ “her, bütün”; بَعْضٌ “bazı, bir kısmı” anlamındadır. Ardından gelen isimle tamlama kurarlar.	كُلُّ شَيْءٍ — Her şeyi. بَعْضُ النَّاسِ — Bazı insanlar.
49	Gayr-i munsarif isimler	Bazı isimler tenvin almaz. Başlarında ال yoksa ve muzâf değillerse, mecrur durumda kesre yerine fetha alırlar.	إِلَى مَكَّةَ — Mekke'ye. مَعَ إِسْمَاعِيلَ — İsmail ile. بَلَدٍ آخَرَ — Başka bir ülke.
50	Bedel / atf-ı beyân ile açıklama	Bir ismin ardından gelen başka bir isim, onun kim olduğunu açıklayabilir.	زَوْجَتُهُ سَارَةُ — Eşi Sâre. النَّبِيِّ إِبْرَاهِيمَ — Peygamber İbrahim.
51	Mezîd fiil kalıpları	Kök harflerine eklenen harflerle farklı fiil kalıpları oluşur. Bu kalıplar anlam değişiklikleri sağlayabilir.	III. bâb: سَاعَدَ — Yardım etti. IV. bâb: أَرْسَلَ — Gönderdi. V. bâb: تَكَلَّمَ — Konuştu. VIII. bâb: انْتَهَى — Bitti.
52	Mu'tell fiiller	Kökünde و veya ي bulunan fiillerin bazı çekimlerinde harf düşmesi veya değişmesi olur.	وَضَعَ ← يَضَعُ قَالَ ← يَقُولُ دَعَا ← يَدْعُو بَنَى ← يَبْنِي
53	المهموز: hemzeli fiiller	Kök harflerinden biri hemze olan fiillerdir. Hemzenin yazılışı çekime göre değişebilir; bazı fiillerde düşebilir.	أَخَذَ — Aldı سَأَلَهُ — Ona sordu رَأَى ← تَرَى — Gördü / görür

Alıştırımlar Hz. İbrahim'in Hayatı – A1

1. BÖLÜM — Kelime Bilgisi

Aşağıdaki kelimelerin hikâyedeki Türkçe anlamlarını yazınız.

Kelime	Anlamı
1. الْأَصْنَامُ	
2. السَّمَاءُ	
3. الْحَطَبُ	
4. الْحِجَارَةُ	
5. كَيْشٌ	

2. BÖLÜM — Boşluk Doldurma

Aşağıdaki sözcüklerle cümleleri tamamlayınız. Her sözcüğü bir kez kullanınız.

نَبِيًّا / كَوْكَبًا / الْكَبِيرَ / ماءً / الْكَعْبَةَ

1.	كَانَ إِبْرَاهِيمُ.....
2.	فِي اللَّيْلِ، رَأَى إِبْرَاهِيمُ.....
3.	كَسَرَ الْأَصْنَامَ الصَّغِيرَةَ، وَتَرَكَ الصَّتَمَ.....
4.	خَرَجَ مِنَ الْأَرْضِ.
5.	بَنَى إِبْرَاهِيمُ مَعَ إِسْمَاعِيلَ.

3. BÖLÜM — Mâzî ve Muzâri Fiil Çekimleri

Verilen fiili belirtilen şahsa ve zamana göre çekiniz.

Fiil	Şahıs	Zaman	Çekim
1. ذَهَبَ . يَذْهَبُ	أَنَا	Mazi	
2. عَبَدَ . يَعْبُدُ	نَحْنُ	Muzari	
3. شَرِبَ . يَشْرَبُ	هِيَ	Mazi	
4. قَالَ . يَقُولُ	أَنْتَ	Mazi	
5. حَمَلَ . يَحْمِلُ	هُمْ	Muzari	

4. BÖLÜM — Harf-i Cer Kullanımı

Boşlukları uygun harf-i cerle tamamlayınız. Her seçeneği bir kez kullanınız.

فِي / إِلَى / مِنْ / عَنْ / بِ

1. عَاشَ إِبْرَاهِيمُ الْعِرَاقِ.
2. نَظَرَ إِبْرَاهِيمُ السَّمَاءِ.
3. خَرَجَ النَّاسُ الْمَدِينَةِ.
4. بَحَثَ هَاجِرٌ الْمَاءِ.
5. تَكَلَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَعَ أَبِيهِ أَدَبٍ.

5. BÖLÜM — Bağlaç Kullanımı

Aşağıdaki bağlaçları kullanarak cümleleri anlamlı olacak şekilde tamamlayınız.

وَ / ثُمَّ / لَكِنَّ

1. خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاءَ الْأَرْضَ.
2. رَأَى إِبْرَاهِيمُ كَوْكَبًا. رَأَى الْقَمَرَ.
3. قَالَ إِبْرَاهِيمُ: "أَعْبُدُوا اللَّهَ". قَوْمَهُ قَالُوا: "لَا!"
4. شَرِبْتُ هَاجِرٌ مِنَ الْمَاءِ، شَرِبَ إِسْمَاعِيلُ أَيْضًا.
5. جَمَعُوا الْخَطَبَ. أَشْعَلُوا نَارًا كَبِيرَةً.

6. BÖLÜM — Cümle Birleştirme

Karışık verilen kelimelerin tümünü kullanarak anlamlı bir Arapça cümle kurunuz.

1. فِي / إِبْرَاهِيمُ / الْعِرَاقِ / عَاشَ
2. الْقَمَرَ / إِبْرَاهِيمُ / رَأَى
3. الْأَصْنَامَ / كَسَرَ / الصَّغِيرَةَ / إِبْرَاهِيمُ
4. الْمَاءِ / هَاجِرٌ / عَنْ / بَحَثَ
5. مَعَ / الْكَعْبَةِ / إِسْمَاعِيلَ / بَنَى / إِبْرَاهِيمُ

7. BÖLÜM — Doğru / Yanlış

Cümleleri hikâyeye göre değerlendiriniz. Doğruysa D, yanlışsa Y kutusunu işaretleyiniz.

١ - عَاشَ إِبْرَاهِيمُ فِي الْعِرَاقِ. Y () D ()

Y ()	D ()	٢- كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَغْبُدُ الْأَصْنَامَ.
Y ()	D ()	٣- كَسَرَ إِبْرَاهِيمُ الصَّنَمَ الْكَبِيرَ.
Y ()	D ()	٤- خَرَجَ إِبْرَاهِيمُ مِنَ النَّارِ سَالِمًا.
Y ()	D ()	٥- كَانَ فِي مَكَّةَ مَاءٌ وَشَجَرٌ.

8. BÖLÜM — Okuduğunu Anlama

Her soruda hikâyeye göre doğru olan tek seçeneği işaretleyiniz.

١. مَاذَا كَانَ أَبُو إِبْرَاهِيمَ يَصْنَعُ؟
(أ) الْأَصْنَامَ (ب) الطَّعَامَ (ج) الْكُعْبَةَ (د) الْحَطَبَ
٢. مَاذَا رَأَى إِبْرَاهِيمُ فِي الصَّبَاحِ؟
(أ) الْقَمَرَ (ب) كَوْكَبًا (ج) الشَّمْسَ (د) نَارًا
٣. مَنْ ذَهَبَ مَعَ إِبْرَاهِيمَ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ؟
(أ) هَاجِرٌ وَإِسْمَاعِيلُ (ب) سَارَةُ وَلُوطُ (ج) أَبِيهِ وَقَوْمُهُ (د) النَّاسُ
٤. مِنْ أَيْنَ خَرَجَ مَاءٌ زَمْزَمَ؟
(أ) مِنَ الْقَمَرِ (ب) مِنَ الشَّمْسِ (ج) مِنَ الْأَصْنَامِ (د) مِنَ الْأَرْضِ
٥. مَاذَا أَرْسَلَ اللَّهُ يَغْدُ الْحُلُمَ؟
(أ) طَعَامًا (ب) كَبْشًا (ج) حَجَرًا (د) مَاءً

9. BÖLÜM — Cümle Kurma ve Sıralama

Her sorudaki üç cümleyi hikâyedeki olay akışına göre sıralayınız. Cümle harflerini yazınız. Burada sıralama, verilen hikâyeye göredir.

Soru 1

- (أ) فِي الْمَسَاءِ، غَابَتِ الشَّمْسُ.
(ب) فِي اللَّيْلِ، رَأَى إِبْرَاهِيمُ كَوْكَبًا.
(ج) فِي الصَّبَاحِ، رَأَى إِبْرَاهِيمُ الشَّمْسَ.
Doğru sıra: → →

Soru 2

- (أ) كَسَرَ إِبْرَاهِيمُ الْأَصْنَامَ الصَّغِيرَةَ.
(ب) غَادَ النَّاسُ إِلَى الْمَدِينَةِ.
(ج) خَرَجَ النَّاسُ مِنَ الْمَدِينَةِ.
Doğru sıra: → →

Soru 3

- (أ) خَرَجَ إِبْرَاهِيمُ مِنَ النَّارِ سَالِمًا.

ب) وَضَعُوا إِبْرَاهِيمَ فِي النَّارِ.

ج) جَمَعُوا الْحَطَبَ.

Doğru sıra: → →

Soru 4

أ) شَرِبْتُ هَاجِرَ مِنَ الْمَاءِ.

ب) انْتَهَى الْمَاءُ.

ج) خَرَجَ مَاءُ زَمْزَمَ مِنَ الْأَرْضِ.

Doğru sıra: → →

Soru 5

أ) تَكَلَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَعَ إِسْمَاعِيلَ عَنِ الْخُلْمِ.

ب) أَرْسَلَ اللَّهُ كُتُبًا.

ج) رَأَى إِبْرَاهِيمُ حُلُمًا.

Doğru sıra: → →

10. BÖLÜM — Yazılı Cevaplama

Soruları hikâyeye göre kısa ve tam bir Arapça cümleyle cevaplayınız.

Soru 1

أَيْنَ عَاشَ إِبْرَاهِيمُ؟

Cevap:

Soru 2

مَاذَا تَرَكَ إِبْرَاهِيمُ مَعَ هَاجِرَ؟

Cevap:

Soru 3

عَنْ مَاذَا بَحَثَ هَاجِرُ؟

Cevap:

Soru 4

مَعَ مَنْ بَنَى إِبْرَاهِيمُ الْكَعْبَةَ؟

Cevap:

Soru 5

مَاذَا قَالَ إِسْمَاعِيلُ لِأَبِيهِ عَنِ الْخُلْمِ؟

Cevap:

Cevap Anahtarı

Cevaplar bölüm ve soru numarasıyla eşleştirilmiştir. Yazılı cevaplama ve kelime sıralama bölümlerinde, aynı anlamı veren ve dil bilgisi açısından doğru olan alternatifler de kabul edilir. Tam harekeleme özellikle istenmediyse, doğru kelime ve şahıs çekimi esas alınabilir.

1. BÖLÜM — Kelime Bilgisi

1. الْأَصْنَامُ — Putlar
2. السَّمَاءُ — Gökyüzü
3. الْخَطْبُ — Odun
4. الْحِجَارَةُ — Taşlar
5. كَبِشٌ — Koç

2. BÖLÜM — Boşluk Doldurma

1. نَبِيًّا
2. كَوْنًا
3. الْكَبِيرَ
4. مَاءً
5. الْكَعْبَةَ

3. BÖLÜM — Mâzî ve Muzâri Fiil Çekimleri

1. أَنَا ذَهَبْتُ — Mâzî
2. نَحْنُ نَعْبُدُ — Muzâri
3. هِيَ شَرِبَتْ — Mâzî
4. أَنْتَ قُلْتَ — Mâzî
5. هُمْ يَحْمِلُونَ — Muzâri

4. BÖLÜM — Harf-i Cer Kullanımı

1. فِي
2. إِلَى
3. مِنْ
4. عَنْ
5. بِأَدَبٍ

5. BÖLÜM — Bağlaç Kullanımı

1. وَ — ve
2. ثُمَّ — sonra

3. لَكِنَّ — fakat

4. وَ — ve

5. ثُمَّ — sonra

6. BÖLÜM — Cümle Birleştirme

1. عاشَ إبراهيمُ في العراقِ.

2. رأى إبراهيمُ القمرَ.

3. كَسَرَ إبراهيمُ الأَصْنَامَ الصَّغِيرَةَ.

4. بَحَثْتُ هَاجِرَ عَنِ الْمَاءِ.

5. بَنَى إبراهيمُ الْكَعْبَةَ مَعَ إِسْمَاعِيلَ.

7. BÖLÜM — Doğru / Yanlış

1. Doğru — İbrahim Irak'ta yaşadı.

2. Yanlış — Doğru bilgi: كَانَ إِبرَاهِيمُ يَعْْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ.

3. Yanlış — Doğru bilgi: تَرَكَ إِبرَاهِيمُ الصُّنَمَ الْكَبِيرَ.

4. Doğru — İbrahim ateşten sağ salim çıktı.

5. Yanlış — Doğru bilgi: لَا مَاءَ فِيهَا وَلَا شَجَرٌ.

8. BÖLÜM — Okuduğunu Anlama

1. الْأَصْنَامَ (أ)

2. الشَّمْسَ (ج)

3. سَارَةَ وَلَوْطَ (ب)

4. مِنَ الْأَرْضِ (د)

5. كَنْبُشًا (ب)

9. BÖLÜM — Cümle Kurma ve Sıralama

1. Birinci: ب İkinci: ج Üçüncü: أ

في اللَّيْلِ، رأى إبراهيمُ كَوْكَبًا.

في الصَّبَاحِ، رأى إبراهيمُ الشَّمْسَ.

في الْمَسَاءِ، غَابَتِ الشَّمْسُ.

2. Birinci: ج İkinci: أ Üçüncü: ب

خَرَجَ النَّاسُ مِنَ الْمَدِينَةِ.

كَسَرَ إِبْرَاهِيمُ الْأَصْنَمَ الصَّغِيرَةَ.

عَادَ النَّاسُ إِلَى الْمَدِينَةِ.

3. Birinci: ج İkinci: ب Üçüncü: أ

جَمَعُوا الْحَطَبَ.

وَضَعُوا إِبْرَاهِيمَ فِي النَّارِ.

خَرَجَ إِبْرَاهِيمُ مِنَ النَّارِ سَالِمًا.

4. Birinci: ب İkinci: ج Üçüncü: أ

انْتَهَى الْمَاءُ.

خَرَجَ مَاءَ زَمْزَمَ مِنَ الْأَرْضِ.

شَرِبَتْ هَاجِرُ مِنَ الْمَاءِ.

5. Birinci: ج İkinci: أ Üçüncü: ب

رَأَى إِبْرَاهِيمُ حُلُمًا.

تَكَلَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَعَ إِسْمَاعِيلَ عَنِ الْحُلُمِ.

أَرْسَلَ اللَّهُ كُتُبًا.

10. BÖLÜM — Yazılı Cevaplama

1. عاش إِبْرَاهِيمُ فِي الْعِرَاقِ.

2. تَرَكَ إِبْرَاهِيمُ طَعَامًا وَمَاءً مَعَ هَاجِرَ.

3. بَحَثَتْ هَاجِرُ عَنِ الْمَاءِ.

4. بَيَّنَّ إِبْرَاهِيمُ الْكُتُبَةَ مَعَ إِسْمَاعِيلَ.

5. قَالَ إِسْمَاعِيلُ: "يَا أَبِي، افْعَلْ أَمْرَ اللَّهِ".